

Przy ul. Narutowicza 68 w Łodzi mieści się Uniwersytet Łódzki. W gmachu tym przed wojną istniało gimnazjum Zgromadzenia Kupców m. Łodzi.

KRYZYS W AMERYCE

Sąd nad Fischerem

Wyrazem moralnej satysfakcji, jaka się należała Narodowi Polskiemu ze strony Sprawiedliwości, był wielki proces gwałtów tzw. Wartheim, Artura Greisera, w wyniku którego zawisła na szubienicy. Wyrazem tej samej moralnej satysfakcji jest proces, który się rozpoczął w dniu wczorajszym przeciwko b. gubernatorowi Warszawy, Fischerowi i jego najbliższemu współpracownikom, Leistowi, Daume i Meisingerowi.

Sądzi ich polski Trybunał Narodowy, w imię jednak sprawiedliwości międzynarodowej. Zbrodnie ich bowiem dokonane w Warszawie nie są jedynie zbrodniami dokonanymi na Warszawie, lecz na całej ludzkości, gdyż potworność ich przeszła wszystko, co wyobraźnia ludzka mogła sobie uroić.

Sąd nad Fischerem i jego towarzyszy odbywa się w Warszawie, miejscu ich zbrodni. Wymowniej od prokuratora Rzeczypospolitej oskarżać będą ruiny, mogiły i puste przestrzenie po spalonym ghetcie i zrujnowanych z ziemią dzielnicach miasta.

Bowiem zbrodnie Fischera, byłego wielkorządcy naszej stolicy pod czas okupacji, nie ograniczają się jedynie do obrębu jej rogatki. Działają tysiące ludzi od niemal niemowląt do starców wywiezionych w rozmaitych czasach i w rozmaitych, najokropniejszych warunkach do Oświęcimia, Treblinki i Majdanki, do obozów w Niemczech, świadczą o zbrodni Fischera i jego urzędowych oprawców oraz poszerzają rozmiar jego odpowiedzialności na każde w Polsce miejsce, gdzie tylko pojawiła się krzywda, zachodził gwałt i czyniła się zbrodnia.

Fischer odpowiadając przed sądem polskim za Warszawę odpowiada tym samym za wszystko, czego pod okupacją zaznała cała Polska. Bowiem Warszawa jest jakby symbolem męczeńskim i zarazem synonimem całej Polski. To, co się w stolicy działo, odczuwane było w całym kraju, a to, co działo się w całym kraju, w stolicy przede wszystkim ogniskowało się we wniosku, który nakazywał obmyślać nowy etap drogi, wiodącej do wyzwolenia spod koszmarnego ucisku okupantów.

Proces Fischera da zatem głęboką satysfakcję nie tylko ocalałym resztkom ludzi z dawnych mieszkaniów Warszawy, ale i wszystkim tym, którzy z wrogiem podczas okupacji walczyli, a wspaniała postać stolicy była im zawsze przykładem i pobudką.

Proces Fischera ponczy wreszcie — co jest najważniejszym, — że niebezpieczeństwo niemieckie, to nie jest niebezpieczeństwo dla tego lub owego poszczególnego kraju, lecz dla całej ludzkości. I nie tylko dla ludzkości, lecz dla kultury i cywilizacji; świadczą o tym ruiny Warszawy, gruzi jej świątyni, pałaców i muzeów, popioły jej bibliotek i zabytków sztuki. Proces Fischera ujawni w całej ohydzie wrogość niemieckiego okupanta wobec ludzkości i jej kultury, wrogość wojującą ogniem i mieczem przeciwko każdemu przejawowi życia niepodległego i sprawiedliwego.

Wobec coraz bardziej miarę zdrowego rozsądku przekraczającego flirtu, jaki uprawiają narody zachodnie wobec Niemiec, proces Fischera będzie jeszcze jednym nigdy nie dość często powtarzanym przypomnieniem tego, do czego naród niemiecki jest zdolny, gdy poczuli się w sile ponad prawem.

Ten proces będzie również i dla Niemców nauką, że siła nie upoważnia do gwałcenia prawa i że prawo nigdy nie ugnie się przed siłą, przedzieł czy później osiągając zwycięstwo i wymierzając karę w imię zaśluszczenia słusznego poczucia sprawiedliwości.

MARIAN PIECHAL

Murray domaga się podniesienia zarobków bez zwyżki cen

N. JORK, 17.12 (API) — W St. Zjednoczonych pojawiły się już pierwsze oznaki depresji gospodarczej.

Wydawcy ilustrowanych pism stwierdzili, że musieli poważnie zmniejszyć nakłady, gdyż zwroty sięgają setki tysięcy egzemplarzy. Na giełdzie spadły akcje przeciętnie o 40 punktów. Większość obserwatorów oczekuje dalszej depresji po Nowym Roku.

Nawet w sezonie świątecznym wiele sklepów urządziło specjalne wyprzedaże, co jest zupełnie niezwykłe i nie ma precedensu od wielu lat.

Kluby nocne i inne lokale rozrywkowe uskarżają się na brak klientów. Podobno w rejonie Nowego Jorku zamknięto ostatnio 200 nocnych klubów.

Taka sama sytuacja panuje na kolejach i liniach lotniczych. Poprzednio trzeba było staczać formalne bitwy o miejsce w pociągu czy samolocie, obecnie zaś bez trudu można przejechać całą Amerykę wzdłuż i wszerz. Hotele w całym kraju sygnalizują to samo zjawisko.

Powodem tej depresji jest wielki wzrost cen i mały albo żaden wzrost zarobków.

NOWY JORK, 17.12 (PAP) — Przewodniczący amerykańskiego kongresu związków robotników przemysłowych (CIO) Filip Murray wezwał do walki o „zasadnicze podniesienie zarobków bez zwyżki cen” dla 2.350 tysięcy członków związków CIO.

Rząd Bluma otrzymał votum zaufania Spodziewane są drastyczne zarządzenia dla wzmocnienia franka

PARYŻ, 17.12 (PAP) — Agencja France Presse donosi, że zgromadzenie narodowe wyraziło rządowi Leona Bluma zaufanie 580 głosami na 596 głosujących. Przeciwko rządowi głosowało jedynie 16 niezależnych konserwatystów.

Partie polityczne i prasa partyną zajmują chwilowo stanowisko wyczekujące. Podkreśla się prowizoryczny charakter nowego rządu oraz pilne zadania, które rząd ten ma wykonać.

Najszybciej zareagowała czarna giełda paryska. Po udzieleniu zaufania Blumowi dolar na czarnym rynku spadł raptownie z 380 na 320.

W kołach gospodarczych panuje przekonanie, że rząd Bluma przystąpi do drastycznych zarządzeń oszczędnościowych, aby w ten sposób wzmocnić wartość franka. W nowym budżecie wydatki na rok przyszły preliminowane są na 460 miliardów franków, tj. o 190 miliardów mniej niż w roku ubiegłym.

Zabawiają się sianiem popiołu

LONDYN, 17.12 (PAP) — W poniedziałek otrzymano w Londynie znów z anonimowe ostrzeżenia telefoniczne, z których jedno zapowiedziało wysadzenie w powietrze budynku kolejowej komory celnej, zaś drugie przestrzegало ministerstwo zaopatrzenia.

Scotland Yard opracowuje tajny plan, mający na celu śledzenie młodzieńców, pragnących zabawić się sianiem popiołu.

Wszystkie dane, zebrane przez policję, potwierdzają wiadomości specjalnego oddziału Scotland Yardu, że w W. Brytanii nie ma terrorystów żydowskich.

„Potwór z Pindary“

PARYŻ, 17.12 (PAP) — W okręgu Pindary w pobliżu Piotriers w ostatnich tygodniach ukazało się tajemnicze zwierzę, które zabiło i częściowo pożarło 150 owiec.

Przerażeni wieśniacy nazwali zwierzę to „potworem z Pindary”. Utworzyli oni uzbrojone oddziały do pilnowania stad i do walki z potworem. Przypuszczalnie jest to wielki wilk.

Wilki nie pokazywały się w tej okolicy od 22 lat.

Sytuacja w Iranie

PARYŻ, 17.12 (API) — Rząd teherański donosi, że żandarmeria rządu centralnego zajęła wszystkie placówki na granicy persko-sowieckiej. Armia perska nie objęła jeszcze w posiadanie garnizonów granicznych.

Komunikat sztabu generalnego donosi, że wojska rządowe wkroczyły wieczorem do Mehabad, stolicy Kurdystanu.

Godzina policyjna w Tabrizie została przesunięta z 6 na 9.

„Gen. Warszyc“ skazany na śmierć

Wyrok w łódzkim procesie na str. 2

Kat stolicy — Fischer

ze swymi kompanami przed trybunałem 1 dzień rozprawy

Wczoraj Najwyższy Trybunał Narodowy rozpoczął osądzenie sprawy niemieckich przestępców wojennych w Polsce.

Obszerna sala, wydłużona dwoma rzędami świeć mlecznych lamp już od godz. 9 stopniowo zapelniała się publicznością. Spotykamy przed stawkami wszystkich warstw, nauki, sztuki, administracji, palestry.

W pierwszych rzędach zasiadają członkowie obcych ambasad i poselstw, wśród nich prokurator Taylor z małżonką. Niebawem przybywa minister sprawiedliwości Świątkowski i zasiada obok wiceministra Reka i Widy - Wąrskiego. Wśród honorowych gości widzimy również prokuratora Marianko, szefa czeskiego nadzoru prokuratorskiego z towarzyszącymi mu osobami.

Ławy prasowe zapelnione. Czołowi publicyści polscy i zagraniczni, przedstawiciele agencji sprzymierzonych — dziela się wrażeniami i wymieniają zdania.

Tuż po 9 wprowadzają oskarżonych. W otoczeniu straży pierwszy kroczy szczupły, suchy Fischer o zimnej, nieruchomej twarzy typowego urzędnika inteligenta.

Dalej Leist o postawie, ruchach i minie niemieckiego mieszczucha. Ale najbardziej niemiecy są — właśnie dwaj wyżsi policjanci: Meisinger i Daume, pierwszy o bladej, na zimno okrutnej twarzy, drugi o profilu ptasim, tepym i bez wyrazu. Zasiadają sztywno jak na komendę i czynią twarzami i wzrokiem w prawo zwrot w kierunku sędziowskiego podium, na które wstępuje o godz. 9.30 komplet sędziów w osobach:

Przewodniczącego Mieczysława Guentnera, sędziów: Stanisława Rybczyńskiego, Maurycego Grudzińskiego, sędziego zapasowego Józefa Sepatego oraz ławników, posłów do KRN Jerzego Domańskiego, Eugeniusza Kenbrowskiego, Jana Nopomucena Millera i Jodłowskiego.

Fotele prokuratorskie zajmują Mieczysław Siewierski i Jerzy Sawicki. Naprzeciwko każdego oskarżonego zasiadają obrońcy z urzędu: Antoni Chmurski, Jerzy Sliwowski, Ma-

rian Wagner i Zdzisław Węgliński. „Otwieram posiedzenie Najwyższego Trybunału Narodowego dla osądzenia sprawy przeciw Ludwikowi Fischerowi, Ludwikowi Leistowi, Józefowi Meisingerowi i Maxowi Daume, oskarżonym z dekretu z dn. 1 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko - hitlerowskich zbrodniarzy” — rozlega się wśród absolutnej ciszy poważny głos przewodniczącego.

Oskarżeni natychmiast wkładają słuchawki na uszy, słysząc w ten sposób każde słowo przetłumaczone na rodzimny język.

Sąd odbiera personalia oskarżonych.

Ludwik Fischer, urodzony 16 kwietnia 1905 r. w Kaiserlautern — religii ewangelickiej, żonaty, dwoje dzieci, doktor praw, były urzędnik administracyjny Rzeszy Niemieckiej.

Ludwik Leist, urodzony 14 marca 1891 r. w Kaiserlautern, religii ewangelickiej, żonaty, jedna córka i syn — poległ, urzędnik administracyjny w urzędzie cel, ośmioklasowa szkoła powszechna.

Józef Meisinger, urodzony 14 września 1899 r. w Monachium, religii ewangelickiej, żonaty, jedno dziecko, radca kryminalny, szkoła publiczna powszechna, szkoła publiczna i wyższa realna.

Max Daume, ur. 10 kwietnia 1894 roku w Kistrzyniu, pułkownik policji Rzeszy Niemieckiej, progimnazjum i gimnazjum realne.

Z kolei następuje zaprzysiężenie bęglach, po czym przewodniczący odczytuje akt oskarżenia.

Zgodnie z wnioskiem prokuratury i za zgoda stron sąd odstępuje od

(Dalszy ciąg na str. 2)

Rehabilitujemy Zgierz

Z wyrobem ścierek tamtejszy przemysł wełniany skończył już od dwu lat

Jak wiadomo, rozdziałowi towarów tekstylnych na karty o dziełowe towarzyszyło wiele kłopotów i niezadowolenia, w sklepach bowiem pojawiło się wiele towarów o bardzo złej jakości. Wywołało to szereg reklamacji, aż wreszcie sprawa ta poruszona została na konferencji prasowej w Komisji Specjalnej. Wówczas to przedstawiciel jednej z dużych instytucji rozdzielczych jako jedno ze źródeł niezadowolenia wskazał niską jakość wyrobów fabryk zgierskich, które to wyroby zostały w znacznej ilości dostarczone do sklepów.

Informację tę z obowiązku dziennikarskiego zamieściliśmy w „Dzienniku Łódzkim”.

ZGIERZ PROSTUJE

W odpowiedzi „Zgierskie Zjednoczenie Przemysłu Wełnianego” — jak tego należało oczekiwać — nadesłało sprostowanie, w którym twierdzi, że „fabryki zgierskie produkują dla Min. Agrowizacji i Handlu materiały ustalonego gatunku i ustalonej na 60 proc. zawartości żywej wełny” oraz oświadcza, że „wyprodukowane tkaniny fabryki oddają CENTRALI TEKSTYLNEJ i na dalsze rozprawienie ich nie mają żadnego wpływu. Ani do nas, ani też do CENTRALI TEKSTYLNEJ, którą zapytywaliśmy, nie wpłynęły żadne reklamacje na jakość tutaj sprzedanych materiałów”. Jako wytłumaczenie Zjednoczenie Zgierskie podsuwa „możliwość nadużyć ze strony spekulantów”.

CZY PRAWDA LEŻY PO ŚRODKU?

Rzeczy oczywista, wobec dwu sprzecznych twierdzeń czynników bądź co bądź odpowiedzialnych i świadomych tego, co mówią i czynią, sprawy nie można

było uważać za wyczerpaną i wyjaśnioną. Wstrzymaliśmy się więc do chwili zebrania innych materiałów.

Przed paru dniami grono przedstawieli łódzkiej prasy codziennej udało się do Zgierza celem zapoznania się z warunkami pracy tamtejszych zakładów przemysłu wełnianego.

W Zgierzu rozmawialiśmy zarówno z dyrektorami tamtejszego Zjednoczenia Przemysłu Wełnianego M. Wiczkorkiem i Siekiem, jak i z majstrami i robotnikami, ponadto zwiedziliśmy magazyny miejscowego oddziału Centrali Tekstylnej. W sumie z gruba przynajmniej pozwoliło nam to zorientować się w obecnym stanie tamtejszej produkcji. Jakże wnioski?

Sądymy, że z czystym sumieniem możemy oświadczyć: Zgierz produkuje już materiały wełniane; zawierają one ilości wełny zgodne ze specyfikacją. To znaczy, że był czas, kiedy fabryki zgierskie wyrabiały materiały ubraniowe, ale bez wełny. Trwało to przez cały rok 1945. Mianowicie z czasów okupacji pozostał duży zapas surowca węgionowego używanego do wyrobu ścierek. Ten to surowiec ścierkowy wyrobiono na materiały tekstylne „szlachetniejsze”. Zapotrzebowanie było na tekstylia ogromne, a innego surowca brakło. Być może gdzieś na składach przetrwały jeszcze zapasy tych materiałów. Rzecz należałoby sprawdzić.

SZIPIKA,

KTÓRA SIĘ NIE ZMYDŁA

Fabryki zgierskie do niedawna miały ogromne trudności z wy-

kończaniem. Pomijając już to, że woda nie jest najlepsza, brakło najelementarniejszych artykułów jak np. mydła barwników itp. Od dwóch miesięcy nastąpiła poważna poprawa: wprowadzono karbonizację, rozszerza się i odbudowuje farbiarnię i wykończalnię, (uruchomienie przewidziane na styczeń 1947 r.), otrzymano mydło.

Duży kłopot sprawiała kiepska szpika, którą otrzymano zanieczyszczoną olejem mineralnym, nie zmydlającym się i utrudniającym przyjmowanie farby. I to zostanie usunięte.

Te wysiłki dyrekcji, majstrów i robotników w kierunku polepszenia produkcji i dalszej rozbudowy warsztatów pracy widoczne są w zgierskich fabrykach na każdym kroku.

Rehabilitujemy Zgierz.

KAZIMIERZ GIŻYŃSKI

PROSTU

Sensacja skończyła się teraz pomyślnie

Jedno z czasopism kobiecych zamieściło niedawno ciekawy artykuł na temat rodzin francuskich, obarczonych liczną gromadką dzieci. Autorka artykułu porównuje czasy przedwojenne, gdy w zamożnych rodzinach francuskich rzadko zdarzało się więcej niż dwoje dzieci — z czasami obecnymi, gdy Francuzi zrozumieli, że o przyszłości ich narodu decyduje w pewnej mierze przyrost naturalny. Niemal we wszystkich rodzinach we Francji jest dziś po pięcioro, sześcioro dzieci.

Zarówno matka, jak i dzieci odczują się szczególną troską i opieką ze strony państwa i społeczeństwa.

Fakt, że w jakiejś miejscowości przyszedł na świat trojaczki, wywołał w całej Francji żywe poruszenie. We wszystkich kinach, wśród wielkiego entuzjazmu widzów, wyświetlano specjalne dodatki filmowe o maleństwach.

Czytając ten artykuł nasunęło mi się mimowolnie porównanie trojaczek francuskich z trojczkami łódzkimi, o których niedawno pisaaliśmy. (Przyszedł one na świat w Łodzi, a nie jak nas poinformowano mylnie, w Grodzisku pod Warszawą. Fakt ten powinien mieć tym większe znaczenie dla nas, Łódzian). Wstyd przyznać — ale nasze, łódzkie trojczki, mało kogo zainteresowały naprawdę.

W mieszkaniu p. Popławskiej było już coprawda kilkadziesiąt osób, ciekawych obejrzenia trójki, a właściwie piątki dzieci. Nikt jednak prawie nie zainteresował się warunkami, w jakich te dzieci żyją, nikt nie zapytał, jak daje sobie radę matka z wychowaniem swych „pięcioraczek”.

Dużą pomoc okazał Polski Czerwony Krzyż. Na uznanie zasługuje również fakt, że grupa studentek ze skromnych swych funduszy kupiła dzieciom łódeczko (bo nawet tego nie miały).

Czekaliśmy na zainteresowanie się trojczkami ze strony Wydziału Opieki Społecznej i Zarządu Miejskiego. Sądziliśmy, że udzieli pomocy wiele innych społecznych instytucji.

Niestety, trojaczki nie stanowią dla Łódzian żadnej sensacji. A szkoda! Straciliśmy w tej wojnie na pewno nie mniej ludzi niż Francja. Straciliśmy dużo więcej. Zwiększony przyrost naturalny jest dla nas zagadnieniem równie ważnym.

Mimo to hołdujemy w dalszym ciągu tradycji, że więcej niż dwoje dzieci, to zbytek, to niepotrzebny kłopot i większe wydatki. Liczne rodziny traktowane są przez ogół naszego społeczeństwa, jako zjawisko wyjątkowe, godne jednak raczej litości niż pomocy.

To zaś, że w jakiejś rodzinie urodziło się w przeciągu dwóch lat pięcioro zdrowych dzieci, uważane jest za kilkudniową sensację... i nie więcej.

Jest to dosyć przykre. Najprzykrejsze zaś jest to, że nie zainteresowały się tą sprawą nawet tzw. „czynniki urzędowe”.

Mamy nadzieję, że apel nas nie pozostanie bez echa. Chcemy wierzyć, że łódzkimi trojczkami zajmą się naprawdę i serdecznie — całe miasto.

LUTECKI

Siła autorytetu urzędnika

zależy od zaufania władz i społeczeństwa (Z odczytu prof. Hilarowicza w Łodzi)

W sali teatru TUR w Łodzi wygłosił prof. dr Tadeusz Hilarowicz odczyt o administracji publicznej w państwie demokratycznym.

Odczyt wybitnego przedstawiciela nauki administracji, zgromadził liczne rzesze inteligencji łódzkiej, przede wszystkim zaś pracowników Zarządu m. Łodzi.

Prelegent na wstępie podkreślił, iż tak, jak w dawnych państwach monarchistycznych urzędnik administracyjny opierał swój autorytet na osobie monarchy, którego reprezentował, tak w państwie demokratycznym pracownik administracji publicznej musi czerpać swój autorytet z zaufania społeczeństwa.

W celu podniesienia tego autorytetu urzędnik musi unikać wszystkiego, co go obniża. Przede wszystkim winien dążyć do zdobycia maksimum kwalifikacji zawodowych, gdyż jedynie dobrze przygotowany do pełnienia służby urzęd-

nik może liczyć na zaufanie nie tylko swych władz zwierzchnich, ale i społeczeństwa.

Prelegent omówił zamierzenia rządu w zakresie podniesienia kwalifikacji zawodowych pracowników administracji państwowej. W tym celu organizowane są specjalne studia administracyjne, oraz różne typy kursów dokształcających. Wśród pracowników administracyjnych daje się zauważyć wzmożony pęd do samokształcenia się, a żaden rząd w Polsce nie popierał tej akcji tak silnie jak obecny.

Wiele czasu poświęcił prelegent właściwemu stosunkowi administracji do obywateli. Zaznaczył przy tym, że demokratyzacja administracji polega nie tyle na zmianie przepisów administracyjnych, co raczej na właściwym ich wykonaniu. Grzeszczy i równe traktowanie wszystkich obywateli przez urzędników administracji publicznej jest

podstawowym warunkiem dla osiągnięcia ogólnego zadowolenia. Przekładni bowiem obywatel ma skłonności do przetrwania swego niezadowolenia, spowodowanego niewłaściwym potraktowaniem go przez przedstawicieli administracji na całe państwo i rząd.

W państwie demokratycznym należy bezwzględnie przestrzegać zasady praworządności. Jeżeli ustawa jest bezwzględna, to obywatel musi być jej posłuszny, nawet jeżeli decyzje są dla niego twarde. Obywatel jednak musi odczuć, iż decyzje te są wydawane z zachowaniem przepisów prawnych. Wszelka samowola czynników administracyjnych zasługuje na potępienie. Jako charakterystyczny przykład prelegent przytoczył „lekcepraworządności”, którą lokalne Nadzwyczajne Komisje Mieszkaniowe otrzymały na konferencji swych kierowników w Warszawie, gdzie poseł Rusinek wytknął, iż N.K.M. popełniały bezprawia. Premier zaś Osóbka - Morawski podkreślił, że władzy nie wolno nadużywać, i że rząd dokonał olbrzymich przemian gospodarczych i społecznych, ale nie zamierza wprowadzać rewolucji prawnej i kładzie nacisk na przestrzeganie praworządności.

Po odczycie nastąpiła ożywiona dyskusja, w której poruszono szereg zagadnień, zmierzających do podniesienia poziomu fachowego i moralnego pracowników administracji publicznej.

PKO wydaje obligacje Pożyczki Odbudowy

Subskrybenci, którzy wpłacili w Oddziale PKO w Łodzi całkowitą zadeklarowaną sumę na Premiowa Pożyczkę Odbudowy Kraju, mogą zgłaszać się po odbiór obligacji w kasie Oddziału PKO. Al. Kościuszki 15 do 28 grudnia br. w godzinach od 8-ej do 15-ej.

Nagroda plastyczna m. Łodzi na rok 1946

przyznana nieżyjącemu już malarzowi artyście Karolowi Hillerowi Ustanowiono dwa stypendia Jego imienia dla studentów malarstwa

Pod przewodnictwem prezydenta miasta ob. Kazimierza Mijala, odbyło się 14 grudnia posiedzenie Komitetu Nagrody Sztuk Plastycznych m. Łodzi.

W posiedzeniu wzięli udział ponadto z ramienia Zarządu Miejskiego: wiceprezydent miasta — Eugeniusz Ajnenkiel, ławnik-przewodniczący Wydziału Kultury i Sztuki — Jan Wiktor, naczelnik Wydziału Kultury i Sztuki — Stanisław Kraskowski.

Z ramienia Prezydium Miejskiej Rady Narodowej: dr Wincenty Tomaszewicz. Z ramienia Miejskiego Muzeum Historii i Sztuki: dyrektor Muzeum dr Marian Minich, Z ramienia Wyższej Szkoły Sztuk Pla-

stycznych w Łodzi: prof. Roman Modzelewski.

Ponadto uczestniczyli przedstawiciele Związku Artystów Plastyków w Łodzi: Konstanty Mackiewicz, Jerzy Mazurczyk, Leon Ormowski, Ludwik Tyrowicz, Stefan Wegner. Sekretarzował z r. naczelnika Wydziału Kultury i Sztuki Ludwik Piotrowski.

Do nagrody zgłoszone zostały następujące kandydatury: artyście malarza prof. Felicjana Kowarskiego i nieżyjącego artysty malarza Karola Hillera.

W wyniku przeprowadzonej dyskusji Komitet większością głosów postanowił przyznać w roku bieżącym Nagrodę Sztuk Plastycznych

m. Łodzi nieżyjącemu artyście plastykowi Karolowi Hillerowi, jako pośmiertny wyraz uznania za całokształt Jego pracy artystycznej tak ściśle związanej z Łodzią.

Ponieważ z Nagrodą Honorową jest związana nagroda pieniężna, której Zarząd Miejski nikomu poza laureatem wypłacić nie może, Komitet postanowił kwotę zł. 50.000.— przewidzianą w budżecie na Nagrodę m. Łodzi, przeznaczyć na dwa jednorazowe stypendia po zł. 25.000 każde imienia Karola Hillera dla najzdolniejszych studentów Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Łodzi. Stypendia po zł. 25.000.— wypłacone będą w ciągu 10 miesięcy, poczynając od dnia 1 stycznia 1947 roku.

Przyjaciółom nie udało się z choinką

Z drzewkiem idą przyjaciele Radzi wielce i weseli.

Wtem—tym razem to nie żarty— Ob. milicjant ich uparty.

Zatrzymuje: — „Płaćcie karę! Lub odsiedźcie dzięków parę!”

Pięćset złotych zapłacili. To ci drzewko na wigilię!

Uzdrowiska i stacje klimatyczne

na Dolnym Śląsku czekają na łódzkich robotników

Dokąd jechać, by się skutecznie leczyć

W sali wykładowej Wydz. Zdrowia Zarządu Miejskiego w Łodzi wygłosili odczyty przedstawiciele Dyrekcji Uzdrowisk Dolnośląskich. Dowiedzieliśmy się wielu rzeczy ciekawych, bo uzdrowiska Dolnośląskie nie są jeszcze dobrze znane ani laikom, ani również lekarzom. Stąd wynika niewłaściwe kierowanie chorych, często ze szkodą dla nich. Znane są wypadki obostrzenia nieczynnego procesu gruźliczego, względnie rozprzestrzenienie się gruźlicy w płucach na skutek wyjazdu chorych do Kudowy. Kudowa Zdrój jest bezwzględnie przeciwwskazane dla dzieci i dla dotkniętych gruźlicą z uwagi na niezwykle niski jak się przypuszcza poziom jodu.

Natomiast Kudowa Zdrój jest znanym w Europie uzdrowiskiem, dla chorych na serce i naczynia krwionośne oraz chorobe Basedowa. Poza Kudową chorych na serce kieruje się do Puszczkowa i Dusznik. Gruźlica, za wyjątkiem ciężkich postępujących postaci, jest leczona w specjalnych zakładach w Krzyżatce, Zeylandowie, Kamiennogórze i Jarze. Zakłady te posiadają wszelkie nowoczesne urządzenia do leczenia chirurgicznego i klimatycznego gruźlicy we wszelkich jej postaciach.

Reumatyzm, choroby stawów, wszelkie stany pourazowe (inwalidzi pracy i wojenni), stany poporacyjne zwłaszcza na terenie jamy brzusznej znajdują idealne i skuteczne warunki leczenia w Zdrojach Cieplice (pod Jelenią Górą) i Łądek.

Natomiast w Wieniu - Zdroju leczy się stany wyczerpania fizycznego i nerwowego, stany ozdrowieńcze po ciężkich chorobach, zaburzenia u kobiet w okresie przekwitania, niemoc piciowa, choroby kobiece. Podkreślić należy, że w Wieniu Zdroju mamy bodajże najpiękniejsze krajobrazy ze wszystkich uzdrowisk Dolnośląskich.

Wieniec - Zdrój leży na poziomie 500-650 m nad poziomem morza, wśród rozległych lasów szpilkowych, posiada klimat orzeźwiający i hartujący. Góry chronią uzdrowisko od zimnych lasów północnych.

Nieżyty górnych dróg oddechowych (bez gruźlicy!), astma, rozednięte stany po zapaleniach płuc i opłucnej, schorzenia dróg moczowych, katar nadkwaśny żołądka i zapalenia woreczka żółciowego leczymy w Solicach - Zdroju, dysponującym najnowocześniejszym zakładem przyrodolecznictwa na Dolnym Śląsku.

Wody kruszczowe Solic - Mieszek i Dąbrówka - najbardziej są zbliżone do „Naftusi Truskawiec-

kiej”. Wziewanie i komory pneumatyczne poza Solicami mamy tylko w Szczawnicy.

Poza wymienionymi uzdrowiskami Dolny Śląsk dysponuje stacjami klimatycznymi, gdzie w prze-

ciwieniu do uzdrowisk ma miejsce tylko leczenie klimatyczne, a więc powietrzem, słońcem, leżakowaniem, spacerami, lekkimi sportami.

Do najważniejszych stacji klimatycznych należy Szklarska Poręba,

Najwięcej wygranych pada w kolekturze

STANISŁAWA BUJAŁSKIEGO

Łódź, Piotrkowska 161 i Rzgowska 113

Głos z Zakopanego

1.600 zł za pokój dziennie w pensjonacie

Czytamy często w prasie o działalności Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym. Dotyczy ona kontroli cen na rynku artykułów spożywczych. Nie słyszeliśmy natomiast o tym, ażeby ta pożyteczna ze wszech miar komisja zajęła się sprawą conajmniej równie szkodliwą gospodarczo, co spekulacja na artykułach pierwszej potrzeby. Jest nią spekulacja w pensjonatach miejsc wypoczynkowych w okresach świątecznych.

Ostatnio doszedł nas głos z Zakopanego, jakoby za pokój na czas świąt zażądano 1600 zł. I nie jest to wypadek odosobniony, lecz ogólna tendencja ze strony właścicieli pensjonatów. Komu za-

tem mają służyć pensjonaty? Czy tylko szabrownikom i spekulantom? Czy człowiek pracy na czas urlopu świątecznego ma rezygnować z wypoczynku dlatego tylko, że spotka się w Zakopanem z liczącym go w możliwościach finansowych szabrownikiem? Warto, aby w tę niecierpiącą zwłoki sprawę przed świątami wdały się odpowiednie czynniki samorządowe i państwowe, gdyż w innych środowiskach wypoczynkowych nie dzieje się prawdopodobnie wcale lepiej.

Kraks.

BATERIE różnych typów pod marką „JEDYNA“ poleca
FABRYKA OGNIW GALW.
L. LEMAŃSKI
Częstochowa, ul. Krótka 10/12
telefon fabr. 19-00 — biuro 12-71
(Kr 2109)

STOŁÓWKA
F-my GENTLEMAN
ŁÓDŹ, LIMANOWSKIEGO 156,
POSZUKUJE
wykwalifikowanego kucharza
Zgłoszenia do Dyrekcji firmy.
(p. 2287)

POTRZEBNE
dwie maszyny do liczenia
dla
SPÓŁDZIELNI WŁÓKNO
ul. PIOTRKOWSKA 73.
(ag 482)

WENTYLATOR
do odciągania pary
KUPI
Bydgoska Fabryka Pończoch
BYDGOSZCZ, POMORSKA 80,
tel. 10-34.
(kr 2120)

Ciekawostki z szerokiego świata
„PIORUŃSKA“ WDOVA
Mieszkanca Kowla, Wanda Dzięcioł, owdowiła trzykrotnie na skutek uderzeń pioruna. Jej pierwszy mąż zabity został przez piorun w 1928 roku, drugi w 1930, a trzeci w 1935 roku. Nie wiadomo, co się stało z jej czwartym mężem.

CIĘKAWY ZJAWISKO W CIĘŚNIE DARDANELSKIEJ

W wyniku mieszania się w cieśninie Dardaneelskiej wód dwóch mórz o różnej gęstości zasolenia, a tym samym i różnej temperaturze, tworzą się tu dwa płynące w przeciwnych kierunkach prądy morskie. Woda na powierzchni cieśniny płynie z morza Czarnego do Egejskiego, natomiast już na głębokości kilku metrów ciejsza i bardziej słona woda morza Egejskiego płynie w kierunku morza Czarnego.

NAJMOCNIEJSZY CZŁOWIEK

Imperator rzymski Maksyminus, z pochodzenia waleśnik z Tracji, władający cesarstwem rzymskim od roku 235 do 239, posiadał wzrost 2 metry 45 centymetrów. Jak podają zapiski historyczne, był on najsiłniejszym człowiekiem, jakiego wówczas znano, a my musimy stwierdzić, że jak dotychczas, nikt nie pokusił się o powtórzenie choć jednego z jego wyczynów. M.in. potrafił on ująć ważyca w przybliżeniu 350 kg rydwan za jedno koło i rzucić nim na odległość dziesięciu kroków.

Dr H. W.

PLAC około 40 m x 40 wydzierzawi lub kupi, możliwie w śródmieściu

Spółdzielnia „WŁÓKNO“
PIOTRKOWSKA 73
(ag 483)

NA GWIAZDKĘ KSIĄZKI dla DZIECI i MŁODZIEŻY

POLECA W WIELKIM WYBORZE
KSIĘGARNIA „OZYTELNIK“
ŁÓDŹ ul. PIOTRKOWSKA Nr 147.
KSIĘGARNIA Nr 2, Piotrkowska 96.
(kr. 524/M)

PRZETARG NIEOGRANICZONY

Centrala Zaopatrzenia Przemysłu Skórzanego w Łodzi, ul. Piotrkowska 107 ogłasza przetarg nieograniczony na wykonanie robót budowlanych i elektrotechnicznych w budynku biurowym przy ul. Sienkiewicza Nr 9 w Łodzi.

Termin wykonania całości robót: sześć miesięcy od daty wydania zlecenia i podpisania umowy.

Oferty należy składać w zalakowanych kopertach z napisem: „Oferta przetargowa na roboty budowlane i elektrotechniczne w budynku przy ul. Sienkiewicza 9, w Łodzi“ — do Centrali Zaopatrzenia Przemysłu Skórzanego, Wydział Gospodarczy, Łódź, ul. Piotrkowska 107 do dnia 28 grudnia b.r., godzina 11-ta. Otwarcie ofert nastąpi w dniu 28 grudnia b.r. o godz. 12-iej w świetlicy fabryki Anke w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 278.

Wadium do przetargu ustala się w wysokości zł 50.000.— w gotówce, które należy wpłacić do kasy Banku Gospodarstwa Krajowego w Łodzi na konto Nr 1061. Kwit na wpłacone wadium należy dołączyć do oferty.

Słupy kosztorysu oraz bliższe informacje, dotyczące wykonania robót, można otrzymać w Wydziale Gospodarczym Centrali Zaopatrzenia Przemysłu Skórzanego, ul. Piotrkowska 107 w godzinach od 12-iej do 15-iej.

Do oferty należy załączyć odpis świadectwa przemysłowego oraz podać numer Rejestru Handlowego. Przedsiębiorca powinien posiadać uprawnienia, wynikające z przepisów prawa budowlanego.

Oferty nie odpowiadające powyższym wymaganiom rozpatrywane nie będą. Przy wykonywaniu robót obowiązują przedsiębiorcy „Układ zbiorowy pracy“ dla przemysłu budowlanego.

Centrala Zaopatrzenia Przemysłu Skórzanego zastrzega sobie prawo wyboru oferenta, względnie unieważnienia przetargu bez podania motywów oraz ponownego jakiegokolwiek odszkodowań.

Centrala Zaopatrzenia Przemysłu Skórzanego
Łódź, ul. Piotrkowska 107, Telef. 216-77.

Od Wydawnictwa

Dla wygody P. T. Publiczności
Administracja „Dziennika Łódzkiego“

przyjmuje

OGŁOSZENIA I PRENUMERATY

z dostarczeniem do domów

w „SKLEPIE POMOCY SZKOLNYCH“

Piotrkowska 96, parter front. — tel. 212-47

Wytworne Upominki Gwiazdkowe
ZŁOTE i SREBRNE

POLECA

„**WARBUJS**“ Łódź, ul. Piotrkowska 37
(ag 484)

Firma TITANPRODUKTER

sprzedaje sposób usztywniania tkaniny do kap do obuwia, opatentowany w Polsce za Nr. 27847. W Skandynawii używany od dziesiątków lat.

Zapytania kierować do

AKTIEBOLAGET TITANPRODUKTER

P. O. Box 3264, Stockholm 3.

Adres Telegr. „Titanprodukter“, Stockholm
(kr. 2036)

